

MARGIT

Margit fortalte i 2013 om sit liv ved havnen til [“Det Rullende Havnearkiv”](#).

BARNDOMS- OG UNGDOMSMINDER FRA AARHUS HAVN

Som barn gik Margit hver søndag formiddag lange ture med sin far og to søskende rundt i Aarhus, først og fremmest på havnen, hvor faderen videregav sin nysgerrighed og begejstring for alt det nye der skete med hensyn til havnens og byens udvikling. Faren var arbejdsmand og ofte meget træt om aftenen i hverdagene, men søndagen var afsat til denne gåtur med faren – imens moderen til gengæld kunne få en pause fra børnene – og ro til at tilberede søndagsmiddagen.

Den første erindring fra havnen stammer fra en sommerdag, da Margit er fire år gammel. De er gået på havnen for at se et stort hvalkogerskib, der er kommet ind. Margit husker det store skib, det spændende liv på havnen og en stemning fyldt med sol og varme. På havnen mødte man ofte en bager, der cyklede rundt med en stor kasse monteret foran på cyklen, hvorfra han solgte brød og kager.

Denne søndag fik de alle hver en kage, noget helt usædvanligt i den ellers nøjsomme familie.

Mange år senere i 1967 er Margit et år i huset i England, og får i den forbindelse mulighed for sammen med en veninde at sejle hjem med et dansk fragtskib, der går i linjefart mellem Newcastle og Aarhus med smør og bacon. Det er ikke så ofte der er passagerer med båden, og de får en meget fin behandling af besætningen, der nyder at have dansk selskab ombord. De bliver indbudt til at spise ved kaptajnens bord, hvor der dagligt bliver serveret en fin tre retters menu, og som denne dag består af: Kørvelsuppe, Tournedos – samt kræmmerhus med flødeskum og gelé til dessert.

Men allerede kort efter de er lagt fra land, begynder Margits veninde at føle sig søsyg og siger, at hun må gå ned i kahytten og lægge sig. "Men vi er jo ikke engang kommet ud af floden endnu?" siger Margit "når vi først kommer ud på åbent hav, bliver det da endnu værre!". Og det blev det. Skibet er jo her på hjemturen uden last, og det vipper, ruller og hugger af sted. Besætningen tilbyder Margit en kop kaffe: "Tror du, du kan holde den i dig?". Det ved Margit ikke – og den kommer da også op igen. Senere bliver hun spurgt, om hun er klar, til at indtage den lovede middag. Hertil svarer Margit ja tak. "Men du kunne jo ikke holde kaffen i dig?". "Næh" svarer Margit: "Men hvad har det med maden at gøre?".

Næste morgen spørger besætningen hende, hvordan natten har været, og Margit svarer: " Helt forfærdeligt, jeg er totalt radbrækket! Hver gang jeg stod op for at finde hovedpuden og lægge mig bedre til rette – vågnede jeg kort efter ved, at jeg igen var rullet ned, og lå sammenkrøbet i fodenden af sengen!".

Vi møder Margit til Grenå Havns 200års jubilæum, hvor hun er taget et smut forbi denne havn, på vej for at besøge venner der bor ved Assentoft. Faderens nysgerrighed og interesse for havnen og samfundets udvikling har ikke sluppet Margit siden dengang midt i 1950'erne, hvor hun gik med sin far på havnen i Aarhus.

Fortalt til Mette Skriver fra Det Rullende Havnearkiv på Grenaa havn, juni 2013